

ЕФЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ДІАГНОСТИКИ ІННОВАЦІЙНОЇ СКЛАДОВОЇ ТЕХНОЛОГІЧНИХ ПРОЦЕСІВ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Досвід економічно розвинутих країн свідчить про те, що основним чинником здобуття стійких конкурентних переваг суб'єктами підприємницької діяльності у середньо- та довгостроковій перспективі є впровадження інновацій та спрямування на інноваційний шлях розвитку. Особливо актуальним це завдання є для вітчизняної промисловості, яка вже протягом тривалого періоду часу знаходиться у кризовому стані.

Інноваційний розвиток вітчизняної промисловості значною мірою залежить від результатів діагностики інноваційної складової технологічних процесів промислових підприємств. Такі результати є інформаційним підґрунтям для розроблення планів інноваційного розвитку, виявлення пріоритетних напрямків фінансування, інвестування, кредитування та рейтингування у промисловості. Недостовірність цієї інформації може стати причиною прийняття необґрунтованих управлінських рішень у цих важливих сферах. Сьогодні, на жаль, характерним для вітчизняної науки і практики є суперечливість критеріальних значень діагностики інноваційної складової технологічних процесів, показників, формул для їхнього розрахунку, неоднозначність інтерпретаційної бази отриманих результатів тощо. Ліквідація цих та інших проблем дасть змогу одержати дієвий інструментарій управління інноваційним розвитком у промисловості на мікро-, мезо- та макрорівнях.

Відсутність комплексних методичних рекомендацій щодо діагностики інноваційної складової технологічних процесів промислових підприємств ставить перед вітчизняною наукою актуальне завдання їхнього розроблення. З огляду на це, необхідне відповідне аналітичне й методичне забезпечення, яке дозволило б як безпосередньо промислому підприємству діагностувати інноваційну складову своїх технологічних процесів з метою ефективнішого управління процесом виробництва і розроблення планів інноваційного розвитку, так й діагностувати її зовнішнім зацікавленим суб'єктам (наприклад, органам державної влади для визначення пріоритетних напрямків фінансування, інвесторам для вибору об'єкта інвестування, фінансово-кредитним установам для розгляду можливості кредитування тощо). Для вирішення усіх цих завдань слід не тільки сформулювати такі напрацювання, а й врахувати при цьому існуючі суперечності нормативно-критеріального, методичного, ідентифікаційного та іншого змісту у сфері підвищення інноваційної складової технологічних процесів промислових підприємств. У цьому полягає науковий та економічний ефект від впровадження системи такої діагностики. Окрім того, можливим буде досягнення також і соціального ефекту, який полягатиме у підвищенні ефективності управління персоналом та колективами на промислових підприємствах під час здійснення інноваційної діяльності, формуванні корпоративної культури, спрямованої на інноваційний розвиток, усуненні умов виникнення внутрішньоорганізаційних конфліктів під час реалізації інноваційних проектів тощо.

Таким чином, впровадження й ефективне використання системи діагностики інноваційної складової технологічних процесів промислових підприємств дає змогу цим суб'єктам підприємницької діяльності здобути низку конкурентних переваг та досягти при цьому наукового, економічного і соціального ефектів. Це безпосередньо вплине не тільки на інноваційний розвиток підприємств промисловості, але й на удосконалення технології управління цими суб'єктами господарювання.

Перспективами подальших розвідок за проблемою повинні стати дослідження щодо економічного оцінювання виокремлених вище ефектів впровадження системи діагностики інноваційної складової технологічних процесів промислових підприємств.